

מ"ת 14176/06/21 - מדינת ישראל נגד ע' ק'

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 14176-06-21 מדינת ישראל נ' ק' (עציר)
תיק חיצוני: 413409/2021

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד דקלה מנחם
נגד
המשיב ע' ק' (עציר)
באמצעות עו"ד ענבל בראון

החלטה

הבקשה, כתב האישום והשתלשלות דיונית:

1. לפניי בקשה **מחודשת** למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.
2. בבסיס הבקשה כתב אישום שהוגש נגש המשיב ביום 07.06.21 אשר מייחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, היזק לרכוש במזיד וחבלה במזיד ברכב.
3. על פי עובדות כתב האישום בין המשיב למתלונן, אביו של המשיב, נתגלע וויכוח ביום 31.05.21 בעקבותיו הוזעקה המשטרה. המשיב הורחק, בהתאם להחלטת קצין משטרה, מהיישוב מעלה אפרים למשך 30 יום. כמו כן, נאסר עליו ליצור קשר עם אביו למשך 30 יום. עוד עולה מכתב האישום, כי אך בחלוף מספר שעות, הגיע המשיב לבית הוריו בליווי שוטר, על מנת לארוז את חפציו ולעזוב את הבית. באותן נסיבות, איים המשיב על אמו, באומרו "את זונה מזדיינת ועוד אני אזיין את שניכם". השוטר שליווה את המשיב הרגיע את המשיב והמשיב עזב את הבית ונסע אל מחוץ ליישוב ברכבו. בהמשך, כך נטען בכתב האישום, חזר המשיב לשער הישוב והשוטר שהבחין בו שאל לפשר מעשיו. או אז, עזב המשיב את הרכב ונמלט אל תוך הישוב. בהמשך, ביום 01.06.21, בשעה 02:30 הגיע המשיב לבית הוריו והחל לדפוק על דלת הבית, צעק להוריו לפתוח את הדלת, תוך שאיים "אני אדקור אותך, אני אזיין אותך, אתם תסבירו לי מה קרה". בתגובה, אביו של המשיב ביקש ממנו לעזוב את המקום. בהמשך, כך עולה מכתב האישום, נטל המשיב מקל מטאטא, דפק באמצעותו על חלון המטבח, שבר את החלון וכן נטל אבן בגודל של כעשר ס"מ וזרק אותה לעבר חלון המטבח הנוסף ושבר גם אותו. כתוצאה מכך, גם נשברו וואזות שהיו מונחות על אדן החלון. כמו כן, עולה מכתב האישום כי המשיב זרק כיסאות במרפסת בחוזקה, שבר את השמשה הקדמית של רכב אמו וזרק אבנים לעבר רכב אביו. בהמשך, כך עולה מכתב האישום, המשיב נשען על חלון המטבח והפציר במתלוננים לפתוח עבורו את הדלת. מכתב האישום עולה כי המשיב עזב את הבית לאחר שאביו הרים אבן והתירה בו.

4. בדיון ביום 17.10.21 הגישה המבקשת כתב אישום ובקשה מחודשת למעצר עד לתום ההליכים וזאת לאחר שעניינו של המשיב הוחזר לפתחו של בית משפט זה (בהליך העיקרי), בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי ביום 06.10.21 בע"פ 10054-08-21 במסגרתה בוטלה הכרעת הדין שניתנה בת"פ 14147-06-21 על ידי חברי כב' השו' א. איתן.

5. במעמד הדיון שהתקיים ביום 17.10.21, טענה ב"כ המשיב, בכתב ובעל פה, להיעדר בסיס ראיתי לעבירות המיוחסות למשיב וזאת חרף העובדה שנקבע כבר ביום 9.6.21, בהסכמת הצדדים, כי קיימות ראיות לכאורה. נוכח טענותיה ולנוכח הגשת הבקשה מחדש, שבתי ועיינתי בראיות התביעה וסברתי שקיימת תשתית ראיתית לכאורית לעבירות המיוחסות למשיב. ראוי לציין, כי מרבית הטענות שהעלתה ב"כ המשיב בכתב באשר לראיות, עניינן להליך העיקרי ולא לשלב זה. אשר לעילת המעצר ובחינת חלופה, סברתי, כי לנוכח הזמן שחלף בין מועד מתן חוות הדעת הפסיכיאטרית (ביום 20.6.21) לבין מועד הגשת הבקשה המחודשת, יש צורך בקבלת חוות דעת עדכנית בדבר מצבו הנפשי של המשיב והאפשרות לשחררו לחלופת מעצר בצו טיפול מרפאתי. הדיון נדחה, איפוא, ליום 26.10.21.

6. בדיון ביום 26.10.21 חזרו הצדדים על טענותיהם. המבקשת טענה כי קיימות ראיות לכאורה וכי אין לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, נוכח מסוכנותו. בטרם החלו הצדדים לטעון, הסתבר, שוב, כי ב"כ המשיב הגישה טענות בכתב. בתמצית, אלו הן טענותיה של ב"כ המשיב: לא קיימת תשתית ראיתית לעבירות המיוחסות למשיב; לא קיימת עילת מעצר; המשיב לא מסוכן ואף לא היה מסוכן בעבר ומשכך לא נצפית ממנו מסוכנות עתידית; יש מקום לשחרר את המשיב לצו טיפול מרפאתי כפוי בקהילה; המבקשת עושה שימוש במעצר כאמצעי לחץ על המשיב להסכים לעסקת טיעון שמנוגדת לאינטרס שלו; המעצר יזיק לבריאות הנפשית של המשיב.

7. לאחר ששמעתי, בעלה פה, את טענות הצדדים, עיינתי בטענות ב"כ המשיב בכתובים ונתתי דעתי למכלול השיקולים, הגעתי למסקנה כי בשלב זה יש להיעתר לבקשת המבקשת ולהורות על מעצרו של המשיב בתנאי אישפוז. אפרט.

הראיות לכאורה

8. ראשית, לעניין הראיות לכאורה: כפי שצוין לעיל, בדיונים שהתנהלו בעבר ובפרט בדיון ביום 09.06.21 הסכים ב"כ המשיב דאז לקיומן של ראיות לכאורה. יתרה מכך, בדיון ביום 17.10.21, לאחר הגשת הבקשה המחודשת, קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה וזאת לאחר שעיינתי בראיות שנאספו. חרף כל האמור, הטיעונים שהוגשו על ידי ב"כ המשיב בערב יום 17.10.21, הנוגעים להעדרה של תשתית ראיתית ושעליהן שבה וחזרה בפניי גם בדיון ביום 26.10.21, מצאתי לעמוד שוב על התשתית הראיתית ולפרט.

א. **דו"ח פעולה מיום 31.05.21 של רס"מ גיא חזן (עמ' 2)** - המתאר את האירוע שקדם לאירוע נשוא כתב האישום - מהדו"ח עולה כי זומנה נידת לבית הורי המשיב לאחר שאביו של המשיב דיווח שבנו

"משתולל". כאשר הגיעה הניידת לבית תאר האב כי "הבן שלו ע' הגיע לפני זמן קצר לביקור וע' הוריד את הבגדים שלו עד לגופו העירום בחצר הבית וש' תפס אותו והכניס אותו לבית...". עוד צוין בדו"ח כי לפתע, ובזמן שהוא משוחח עם אביו, הגיע המשיב מאחורי הבית בלבוש תחתונים בלבד עם בקבוק בירה. עוד עולה מהדו"ח כי בשיחה שערך השוטר עם הורי המשיב נמסר כי "בזמן האחרון ע' קצת לא בסדר עזב את הבית שבצפון והלך לגור במערה בהרים לבדו".

ב. דו"ח פעולה מיום 01.06.21 של רס"ב יניב סיגאוי (עמ' 2) - מהדו"ח עולה כי לאחר שהתקבל הדיווח נוסף מאבי המשיב, הגיע השוטר לבית הוריו של המשיב. שם, פגש בהוריו שספרו לו כי לאחר האירוע שהתרחש בבית, כמתואר בכתב האישום, נמלט המשיב מהמקום. נוכח הדיווח, ביצע השוטר סריקות בתוך היישוב, שבמהלכן נמצא רכבו של המשיב נטוש בשער הישוב. לאחר סריקות נוספות, נצפה המשיב רץ לכיוון שער היציאה מהישוב. עוד עולה מדו"ח הפעולה כי לאחר מרדף רגלי, הגיע השוטר למשיב שהשתולל והתנגד למעצר. דברים דומים עולים גם מדו"ח הפעולה של רס"ב אמל חסן מיום 01.06.21 (עמ' 2-3).

ג. הודעות האב - אביו של המשיב מסר 2 הודעות במשטרה ביחס לאירוע המתואר בכתב האישום. מעיון בהודעותיו עולה כי מסר דברים זהים הן בהודעה מיום 01.06.21 והן בהודעה מיום 02.06.21. בהודעותיו מסר האב כי לאחר שהוא ואשתו חזרו מתחנת המשטרה בבנימין, שם דיווחו על האירוע שקדם לאירוע המתואר בכתב האישום, ולאחר שניידת לוותה את המשיב אל מחוץ לישוב, חזר המשיב "דפק בדלת, החל לצעוק תפתחו לי את הדלת. אמרתי לאשתי ח' אל תפתחי לו. הוא החל לצעוק ולקלל ולאיים ותוך כדי החל לשבור דברים במרפסת. בא לחלון של המטבח שהוא מול המרפסת והחל לצעוק, ואמר אני אזיין אתכם, אמרתי לו ע' אני מבקש שתלך, אסור שתהיה כאן חבל שתסתבך. לקח מקל של מטאטא ודפק על החלון במטבח ושבר אותו. המשיך לצעוק, לקח כיסאות שהיו במרפסת וזרק אותם על הרצפה בחוזקה" (הודעה מיום 02.06.21 שורות 4-9 וראו הודעה מיום 01.06.21 שורות 2-9). בהמשך מתאר האב כיצד ניסה המשיב להיכנס בדרכים שונות לבית עד שברח המשיב מהבית לאחר שהוא הרים אבן והתירה בו. עוד עולה מהודעותיו כי אביו של המשיב סיפר על אירוע נוסף שהתרחש לפני 4 חודשים שבו התווכחו המשיב והוא על נעליים. בהקשר זה, האב מסר כי "הוא הסתובב עם נעליים קרועות, ישבנו במרפסת ואמרתי לו שאני לא נותן לו את הנעליים הקרועות שינעל חדשות. ע' התעצבן מזה והרים את השולחן הניף אותו וזרק מתוך עצבים" (הודעה מיום 02.06.21 שורות 21-23 וראו בהודעה מיום 01.06.21 שורות 18-21). בהמשך לתיאור אותו אירוע מסר האב כי "אנחנו יודעים שהמצב הנפשי שלו לא טוב והוא זקוק לטיפול..." (הודעה מיום 02.06.21 שורה 33 וראו בהודעה מיום 01.06.21 שורות 23-24). כאשר נשאל האב האם למשיב עבר פסיכיאטרי הוא השיב כי יש למשיב אבחון ובו נרשם כי המשיב "זקוק לטיפול תרופתי או אשפוז וע' לא היה מוכן לקבל" (הודעה מיום 02.06.21 שורות 47-49 וראו בהודעה מיום 01.06.21 שורות 5-7). עוד נשאל האב היכן המשיב גר ועל כך, השיב כי "הוא גר בבית קברות במירון" (הודעה מיום 02.06.21 שורות 50-51 וראו בהודעה מיום 01.06.21 שורות 18-20). כאשר נשאל האב האם הוא ואשתו חוששים לחיים הוא השיב כי "אני חושש לאשתי יותר הוא לא שפוי אתה לא יודע מה יהיה" (הודעה מיום 01.06.21 שורות 23-26).

ד. הודעות האם - אמו של המשיב מסרה 2 הודעות במשטרה ביום 02.06.21. בהודעתה הראשונה, מסרה האם כי לאחר שהיא ובעלה מסרו את הודעתם במשטרה ביחס לאירוע שקדם לאירוע המתואר בסיפא לכתב האישום, הם חזרו לביתם. נידת משטרה ליוותה את המשיב שנכנס לרכבו ונסע לעבר שער היציאה מהישוב. לאחר מכן, מסרה האם כי **"שמעתי נקישות בדלת הבנו שזה ע'...ע' עמד ליד החלון וביקש שיפתחו לו, והחל להשתולל"** (שורות 25-27). בחקירה נשאלה האם היא ספרה למשיב שהיא ובעלה נאנסו וזאת לאחר שהמשיב סיפר בחקירתו שאנסו את הוריו, על כך השיבה **"לא. ע' לא אוחז במציאות"**. כשנשאלה האם כמה זמן ע' ככה, היא השיבה כי המשיב ככה **"כבר שנה וחצי וזה הולך ומחמיר"** (שורות 40-43). בחקירתה השנייה, נשאלה האם על האירוע שהתרחש לפני 4 חודשים שהוזכר בחקירתו של האב, ומסרה גרסה דומה לגרסה שנמסרה על ידי האב כמפורט לעיל.

ה. המשיב בחקירתו מיום 01.06.21 נשאל באשר למעשים המיוחסים לו ובאשר לכך שחזר לבית הוריו לאחר שעזב וטען: **"אני שמעתי תדרים שאונסים את ההורים ואנסו אותי גם שמה"**. עוד טען המשיב כי כאשר חזר לישוב מעלה אפרים, השומר לא רצה לפתוח לו את שער הישוב וכי **"שמעתי בראש רוח מהר לבית שלך אונסים את ההורים שלך, ואז באתי הביתה, ההורים שלי שוב פעם איימו עלי והם מסתירים ממני"** (שורות 7-13). בהמשך החקירה, המשיב נשאל מי אמר לו שאנסו את ההורים שלו, והמשיב טען **"באוזניה, לא יודע אני שומע שתי בנות. גם אותי אנסו שלושת אלה"**. בהמשך כאשר המשיב נשאל מה קרה במעלה אפרים ביום 01.06.21 בלילה, המשיב טען **"באתי להציל את ההורים שלי והם הזמינו משטרה"**. עיון בהודעותיו של המשיב מלמד, כי מדובר בגרסה לא ברורה, מבולבלת שאף מעידה על מצוקה הנפשית בה היה מצוי המשיב.

ו. חוות דעת פסיכיאטרית הקובעת שהמשיב אינו כשיר ואינו אחראי לעבירות - לאחר הגשת כתב האישום ביום 07.06.21 הופנה המשיב לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית. מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לבית המשפט ביום 20.06.21 נמצא כי המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ואינו אחראי למעשים שיחסו לו בכתב האישום.

9. הינה כי כן, הראיות שפורטו לעיל, ובכלל זה דוחות הפעולה של השוטרים והודעות הורי המשיב כפי שפורטו לעיל, מבססות ראיות לכאורה. בעניינו של המשיב קיימת חוות דעת פסיכיאטרית הקובעת שהמשיב אינו אחראי למעשיו. בפסיקה נקבע כי לקיומה של חוות דעת פסיכיאטרית המלמדת על העדר אחריות, יש לתת משקל מסוים במארג הראיות, גם בשלב זה של בחינת הראיות לכאורה. עם זאת, נקבע בפסיקה כי אין בזיכוי מחמת מחלת נפש כדי להוביל בהכרח לשחרור נאשם מסוכן, או להשמתו בחלופת מעצר שאינה מאיינת את מסוכנותו (ראו והשוו בש"פ 90/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9). השורה התחתונה היא שקיימות לכאורה ברף הנדרש ואף למעלה מכך. לקיומה של חוות הדעת בדבר העדר אחריות פלילית יינתן משקל מתאים, בתוצאה הסופית אליה אגיע.

עילות המעצר

10. שנית, **באשר לעילות המעצר**: העבירות המיוחסות למשיב מקימות עילת מעצר של מסוכנות לא רק על פי

טיבן אלא גם לנוכח הנסיבות שאפפו את האירועים המתוארים בכתב האישום. זאת ועוד; נגד המשיב קמה גם עילת מעצר נפרדת, בשל כך שהמשיב ביצע לכאורה עבירה של הפרת הוראה חוקית, מיד בסמוך לכך שניתנה ההוראה. בהקשר זה יצוין, כי התנאים שכללו הרחקה מיישוב מעלה אפרים ואיסור יצירת קשר עם אביו המתלונן, ניתנו אך ביום 31.05.21 בשעה 23:05 והמשיב הגיע ליישוב מעלה אפרים בליווי שוטרים ולאחר שעז את בית הוריו, חזר מיד וביצע לכאורה את המעשים המתוארים בסעיפים 4-6 לכתב האישום.

אין חולק כי העבירות המיוחסות למשיב אינן עבירות אלימות חמורה ביותר ואינן נמנות על העבירות שצוינו בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים. על אף זאת, העבירה והמעשים המיוחסים למשיב מקימים עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים הקובע כי עשויה לקום עילת מעצר במצב בו "קיים יסוד סביר לחשש **שהנאשם** יסכן את ביטחונו של אדם, ביטחון הציבור או ביטחון המדינה". לא בכדי הוראה זו איננה עוסקת במסוכנות הנובעת מכותרת העבירות המיוחסות לנאשם אלא מהנאשם עצמו. בחינת המסוכנות הנשקפת מהנאשם איננה תלויה בכותרת הפורמאלית של העבירה אלא בבחינת מהות המעשה המיוחס למשיב ונסיבות ביצועו, ובכלל זה הלך רוחו ומצבו הנפשי של הנאשם.

11. במקרה דנן, מסוכנותו של המשיב, טיבה ועוצמתה, נלמדים ממצבו הנפשי, כפי שהדברים משתקפים מחוות הדעת הרפואיות שהתקבלו בעניינו, כפי שיפורט עוד בהמשך. על מנת לעמוד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב, בשלב זה, הורתי על הגשת חוות דעת עדכנית. ביום 25.10.21 התקבל עדכון מטעם הפסיכיאטר המחוזי ממנו עולה כי לא ניתן לנבא את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. עוד התברר בדיון שהתקיים בפניי ביום 26.10.21 כי התקיימה בעניינו של המשיב וועדה פסיכיאטרית ביום 18.08.21. במסגרת דיוניה דנה הוועדה באפשרות לשחרר את המשיב מצו האשפוז שהוצא על ידי בית המשפט זה. הוועדה הפסיכיאטרית, לאחר ששמעה את הצדדים, לרבות הורי המשיב, בא כוחו ופסיכיאטרית פרטית מטעמו, החליטה שלא להיעתר לשחרור המשיב מן הצו לנוכח מסוכנות הנובעת משיפוט לקוי ופגום הוחלט גם שלא לאשר חופשות. הוועדה קבעה מפורשות כי מבדיקה שערך רופא הוועדה עולה מסקנה חד משמעית והיא שהמצב הפסיכוטי ובמיוחד השיפוט הפגום בו נמצא המשיב, מעמידים אותו **במצב בלתי צפוי לחלוטין** וכי על כן, עלול לעשות מעשים חסרי שיפוט שיסכנו אותו ואחרים. עוד נקבע בהחלטת הוועדה כי אין בהתנהגות שקטה של מטופל במחלקה כדי להוות אינדיקציה להתנהגות מחוץ למחלקה. עוד צוין בהחלטת הוועדה כי תכנים פסיכוטיים שמעורבים בהם תכנים פרנואידיים כנגד אנשים שכביכול ביצעו במשיב ניתוח בניגוד לרצונו (כך המשיב במהלך הדיון בוועדה), מנחה את הוועדה להגיע למסקנה המתחייבת כי טרם בשלה העת לשחרר את המשיב מצו האשפוז שניתן על ידי בית המשפט ואף לא ניתן לשקול חלופת אשפוז.

12. לנוכח כל האמור, אני דוחה את טענת ב"כ המשיב לפיה **לא קיימת עילת מעצר של מסוכנות**.

13. הלכה למעשה, קביעות הוועדה והממצאים הרפואיים מתכתבים עם התנהגות המשיב כפי שמעשיו תוארו בכתב האישום. בהקשר זה, יצוין כי המשיב החליט לעזוב את בית הוריו לאחר שהורחק ממנו בהתאם להחלטת קצין משטרה. המשיב הגיע לבית הוריו בליווי שוטר וכפי שצוין בעובדה 2 בכתב האישום, המשיב עזב את בית הוריו ונסע אל מחוץ לישוב ברכבו. באופן לא צפוי, וכפי שהמעשים תוארו בסעיף 3-4 לעובדות כתב האישום ומסיבה שאינה ברורה ונראית לעין, המשיב חזר לבית הוריו וביצע את המעשים המתוארים

בעובדות 5-6 לכתב האישום.

14. ב"כ המשיב טענה לחילופין, כי ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב בחלופת מעצר בבית הוריו אשר ידאגו לכך שהמשיב יטופל במסגרת הקהילה. גם בקשה זו אינני יכול לקבל. ראשית, אציין כי הוריו של המשיב אכן עשו עלי רשם של הורים מסורים הדואגים לבנם. בהקשר זה, אינני מטיל כל ספק בכנות כוונתם לסייע למשיב, לתמוך בו ואף לסייע בטיפולו ושיקומו. אלא שאין בכך כדי להוביל למסקנה שיש להיעתר לבקשתם להורות על שחרורו לחלופת מעצר בפיקוחם. זאת בשים לב לקביעות הוועדה הפסיכיאטרית בדבר התנהגות בלתי צפויה מצד המשיב. שנית, מדברים שמסרו הוריו של המשיב לוועדה הפסיכיאטרית וכן בחקירותיהם במשטרה, ניכר כי בעבר הם ניסו לגייס את המשיב לטיפול פסיכיאטרי אלא שהדבר לא צלח בשל סירובו (עמ' 4 לפרוטוקול הוועדה הפסיכיאטרית המחוזית למבוגרים מיום 18.08.21). שלישית, כעת אין בטוחה כי הוריו של המשיב יפעלו לדווח על סירוב המשיב לקבל טיפול רפואי דווקא לנוכח תחושתם הקשה בעקבות ההליך המשפטי בעניינו של המשיב (בהקשר זה, אפנה לדברי ההורים בפרוטוקול הדיון בבית המשפט מיום 17.10.21, עמ' 11 שורות 6-8 ועמ' 12 שורות 19-20, 25).

התוצאה

15. נוכח כל האמור לעיל, ובאיזון הנדרש בשל היותו חסר אחריות לעבירות המיוחסות, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים **בתנאי אשפוז בבית חולים הפסיכיאטרי בו מצוי כעת המשיב ובתנאים הקיימים**. כמו כן, אני מורה לבית החולים "מזור" לאפשר להוריו של המשיב לבקרו וכן לאפשר למשיב לצאת לטיפולים, טיולים ואווררים במסגרת בית חולים, הכל בהתאם להחלטה מיום 17.10.21, ולתוכנית הטיפולית שנבנתה עבורו.

הוראות נלוות

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

17. המזכירות תשלח ההחלטה לפסיכיאטר המחוזי ולבית חולים מזור.

18. תיק החקירה יוחזר לתביעה באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.